

føjelser for myndighederne ifølge de nævnte love til at udfærdige bestemmelser om bygningsmæssige forhold principielt opretholdes i samme udstrækning som hidtil. Det i § 6 omhandlede bygningsreglement vil imidlertid for en række forholds vedkommende kunne begrænse nødvendigheden af at udfærdige særlige bestemmelser fra arbejdstilsynsmyndighederne i medfør af arbejderbeskyttelseslovene.

Det har endvidere været forudsat, at loven ikke medfører nogen indskrænkning i adgangen for boligtilsynet og sundhedskommissioner til indskriden over for beboelses- og opholdsrum og beboelseslejligheder, der er utilfredsstillende i brandmæssig eller sundhedsmæssig henseende.

Til § 43.

I denne paragraf bestemmes grundejernes indbyrdes pligter med hensyn til sikring af bygninger og grunde mod ødelæggelse og forstyrrelser som følge af opførelse eller nedrivning af bygninger, grundudgravninger m. m. De ældre bygningsloves bestemmelser om de heromhandlede forhold hviler på det hovedsynspunkt, at en grundejer har ret til uden hensyn til bebyggelse på en tilstødende grund at nedrive sin bygning og udgrave sin grund alene med den begrænsning, at såfremt fundamenter eller andre anlæg gives en større dybde end normalt påkrævet, skal den byggende sikre naboens bygninger og grund. I overensstemmelse med nyere naboretlige synspunkter, der bl. a. har fundet udtryk i § 58 i den københavnske lov, er hovedsynspunktet for de foreslåede bestemmelser, at afstivning af en bygning, der er nødvendiggjort af nedrivning af en tilstødende bygning til terræn, må påhvile den tilbageblivende bygnings ejer, men at der må påhvile en grundejer, der fjerner mur under terræn eller iværksætter fundering, udgravning eller terrændring på sin grund, en almindelig pligt til at sikre naboens bygninger og grund. Ud over den selvfølgelige begrænsning i pligten, at udgifter til sikringsforanstaltninger, som er nødvendiggjort af uforvarsligt forhold på naboejendommen, skal bæres af dennes ejer, er det endvidere fundet rimeligt, at udgiften til foranstaltninger, som er nødvendiggjort af, at en ældre bygning ikke opfylder de krav, som efter bygningsreglementet nu stilles til fundering, ligeledes bæres af den pågældende bygnings ejer.

Bestemmelserne er i forhold til den københavnske lov foreslået udvidet til at omfatte arbejder i vej og sikring af vej ved udgravninger m. m.

Med bestemmelserne tilsigtes ikke taget stilling til spørgsmålet om erstatningsansvaret for skader, der opstår på en ejendom som følge af arbejder eller anlæg på naboejendommen.

Til § 44.

Paragraffen har sit forbillede i den københavnske lovs § 60.

De foreslåede bestemmelser i første stykke giver bygningsmyndigheden mulighed for at udøve en vis facadeinspektion, men der er alene tale om en bedømmelse af en bebyggelses forhold til den omliggende bebyggelse, og adgangen til at stille krav til bebyggelsens ydre udformning og farve er foreslået indskrænket til at angå dens væsentlige træk.

Stk. 2 tager ikke udelukkende sigte på en bebyggelses forhold til den omliggende bebyggelse, men tilsigter tillige en bevaring af bygninger, hvis ydre i sig selv indeholder betydeligere arkitektoniske værdier. Den hindrer ikke nedrivning og er således ikke nogen fredningsbestemmelse.

Da en fri anbringelse og indretning af skilte, lysreklamer o. l. vil kunne medføre meget betydelige ulemper for omgivelserne og tillige kunne være uheldig i brandmæssig henseende, er i stk. 3 forholdet foreslået undergivet bygningsmyndighedens kontrol.

Til § 45.

Paragraffens principielle indhold er, at der foreslås pålagt ejere af bygninger en almindelig pligt til at holde dem i en forsvarlig og sømmelig stand, og at opfyldelsen af vedligeholdelsespligten undergives tilsyn af bygningsmyndigheden. Bestemmelserne svarer i det væsentlige til den københavnske lovs § 61.

I stk. 2 er bygningsmyndighedens beføjelse til at forlange afspærring eller rømning i forhold til den københavnske lov foreslået udtrykkelig begrænset til tilfælde, hvor det er *bebyggelsen*, som frembyder fare, og på den anden side foreslået udvidet, således at bygningsmyndighedens indgriben ikke ubetinget forudsætter tilstedeværelse af en *øjeblikkelig* fare.

Bestemmelserne må efter deres formål og indhold finde anvendelse også på de ved lovens ikrafttræden eksisterende bygninger.

Til kapitel 9.

Bestemmelser om regulering blev indført i Københavns byggelov af 1939 som en nydannelse. Ved gennemførelsen af denne lov måtte det forudses, at en væsentlig del af den fremtidige byggevirksomhed i hovedstaden ville komme til at angå ombygningen af dennes ældre, i mange tilfælde usunde kvarterer, der både bebyggelsesmæssigt og i henseende til gadebredder m. v. er lidet egnet til at opfylde de af den stadig øgede erhvervmæssige koncentration, navnlig i byens indre dele, følgende krav såvel til bebyggelsen som til færdselsårerne. Formålet med